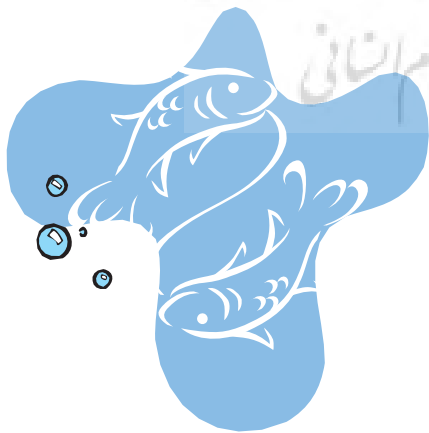

در جست‌وجوی خوشبختی

مثلاً معروفی است که ماهی که هیچ‌وقت از آب بیرون نیامده بود و غیر از آب، چیزی ندیده بود، به فکر افتاد این آب که این قدر از آن تعریف می‌کنند و می‌گویند مایه‌ی حیات است، چیست و کجاست؟ چرا من آن را نمی‌بینم؟

دنبال کسی می‌رفت که آب را به او نشان دهد. تا این که روزی از آب بیرون افتاد و در تب‌وتاب قرار گرفت و آن‌وقت فهمید که آب چیست و چه اثری برای او داشته و زندگی‌اش وابسته به آن بوده.

این مثل می‌تواند در مورد انسان‌هایی صادق باشد که در زندگی خود، چیزهایی دارند که به هر دلیلی، متوجه آن‌ها نیستند ولی وقتی آن‌ها را از دست می‌دهند، تازه می‌فهمند که چه شده و چه چیزی را از دست داده‌اند و در این میان ممکن است چیزهایی را که از دست می‌دهند، قابل حل و جبران دوباره یا چندباره نباشد. پس چه قدر خوب است که انسان به جنبه‌های مهم و یا حتی کم‌اهمیت زندگی خود، ارزش و بها دهد تا دچار مشکل نشود.

منبع: «بیست گفتار» استاد شهید مرتضی مطهری
به انتخاب: محبوبه هاشمی تروجنی

کنده بود و آن‌ها را با نی به هم متصل کرده بود و جالب این که نه تنها این‌بار بازی با موج دریا خراب نشد بلکه بازی معنا گرفت و آغاز شد. آری، واقعیت این است که باید بهانه‌گیری را کنار بگذاریم و بازی را تغییر دهیم. این‌گونه است که علمِ مهارت‌های زندگی به کمک انسان می‌آید و به حیات، رنگ و معنای تازه‌ای می‌بخشد.

کمی فکر کنید، آن‌گاه متوجه می‌شوید که به‌طور حتم، شما هم کارها و عملکردهایی دارید که در طول زندگی به دلیلی به‌طور کامل ساده و معمولی، باعث احساس سرخوردگی و پوچی در درون‌تان می‌شود. فقط کافی‌ست از زاویه‌ی دیگری به آن بنگرید.

چشم‌ها را باید شست، جور دیگر باید دید

دیگر درنگ جایز نیست فقط کافی‌ست تصمیم بگیرید و تصمیم خود را عملی کنید. لطف الهی به‌طور حتم، شامل حال شماست زیرا او، من و تو را طراح سرنوشت خودمان قرار داده است. باور کنید که: «انسان تدبیر کند، خداوند تقدیر.»

پس ای اعجاز خداوندی! وای بر تو اگر گمان کنی محکومی به تحمل شریاطی که آن را نمی‌پسندی. نفس مسیحایی و عصای موسایی به اذن خداوند در وجودت، نهادینه شده است، فقط ایمان و باورهای وصف‌نشدنی می‌خواهد و اراده‌ای آهنین...

از این پس، بهتر است برای طراحی این سرنوشت، به دنبال بهترین‌ها باشیم و هرگز به کم‌ترین‌ها قانع نشویم. مراقب کلام معجزه‌گرمان باشیم، شنیده‌ها را فیلترگذاری کنیم، چشم‌ها را بشوییم و نگاه‌مان را به دنیا تغییر دهیم. از همنشینی با افراد ضعیف، پرهیز کنیم و برعکس، انسان‌های متعالی و بزرگ را الگو قرار دهیم. خودمان را دوست داشته و لایق بهترین‌ها بدانیم. با خودمان صادق باشیم و به نیازهای معقول وجودمان، پاسخ مثبت دهیم و این وجود مقدس را پرستاری کنیم و در فقر عشق و مهر، ننگه‌نداریم. وای بر انسانی که گمان می‌کند هیچ تأثیری بر حال و آینده‌اش ندارد. آن‌چه امروز بر من و شما می‌گذرد، محصول عملکرد گذشته‌ی ماست و رفتار و عملکرد امروزمان، آینده‌مان را خواهد ساخت.

انسان، سرنوشت‌ساز خویش است. پس بهتر است خود، مسؤولیت همه‌ی کارها و رفتارهای خویش را به‌عهده بگیرد. عظمت و خداوندی پروردگار متعال در این است که انسان را آن قدر معتبر شناخته که او را در بخش اعظم سرنوشتش، مختار قرار داده است.

حال، تصمیم با شماست که چگونه زندگی کنید... و چه زیبا گفت آن بزرگ که:

چه سعادت‌ی ست وقتی که برف می‌بارد، دانستن این که تن پرنده‌ها گرم است...

ای حلزون از کوهستان «فوجی» بالا برو ولی آرام آرام!

سید حمیدرضا محتشم‌الملین

محقق، مدرس مهارت‌های زندگی و اولین مدرس باشگاه خنده در ایران